

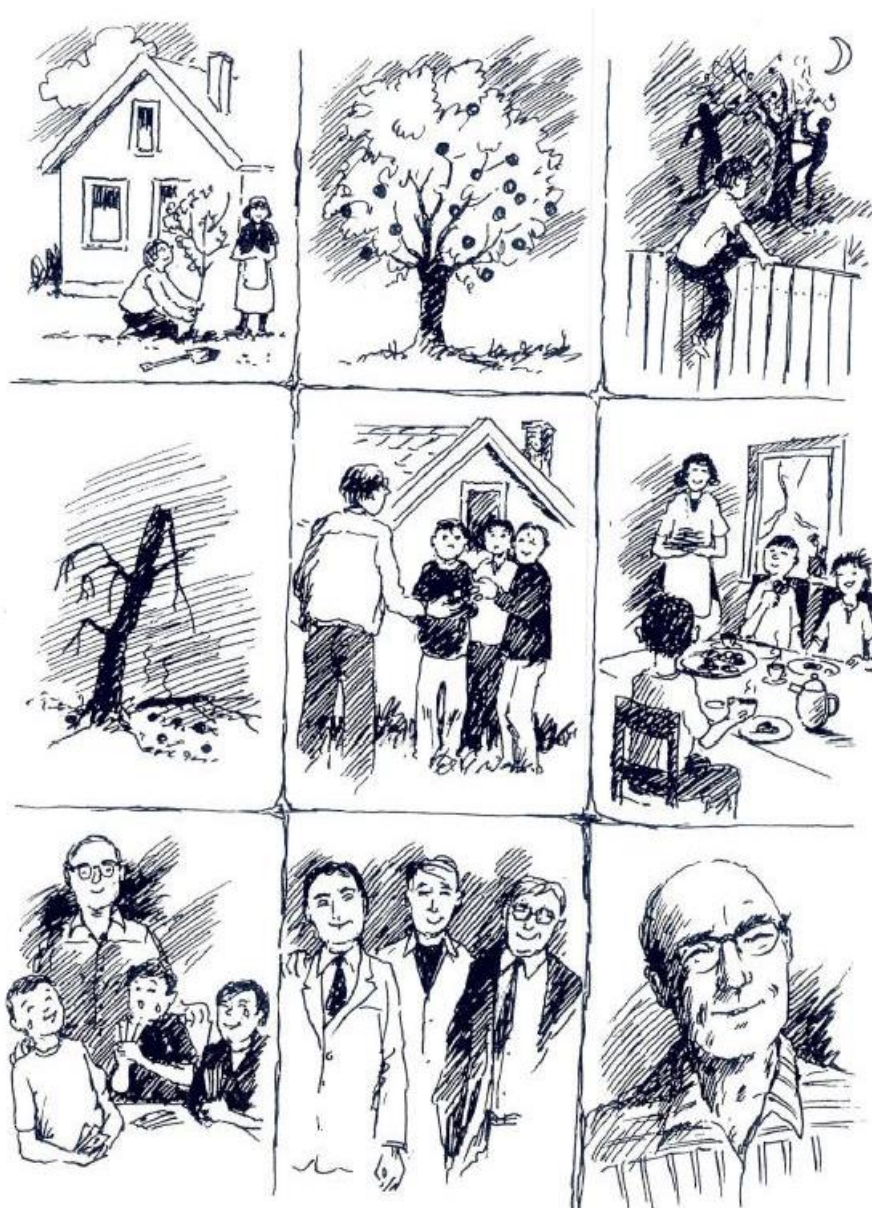
NOR-U1/2 – STILOPPGAVE (den tredje av fem obligatoriske innleveringer i semesteret)

(Etter å ha lest historien om epletreet i utdraget fra romanen «Naiv.Super» i lekse og jobbet med teksten i undervisningen, fikk studentene følgende oppgave:)

Se på bildene nedenfor og skriv et sammendrag av historien du har lest.

Kilde: Ellingsen, E., & MacDonald, K. (2014). *Stein på stein. Tekstbok*. Cappelen, s. 84-86.

Originalkilde: Loe, E. (1996). *Naiv.Super*. Cappelen, s. 21-23.

Bilde: Ellingsen, E., & MacDonald, K. (2005). *Stein på stein. Lærerens bok*. Cappelen, s. 80.

Studenttekst 1

Det er farfar og morfar i hagen sammen. De bor sammen i det lille hus, men de har en stor hage. De plantes treet som er epletreet. Da treet hadde vokst i ganske mange år og begynte å komme epler på det. En natt kom mange guttene på hagen. De vil stjele epler i hagen, men treet var ødelagt. Flere grener lå på bakke. Treet så stygt ut. Også kommer det ikke til å vokse epler på det igjen.

Farfar snakker med guttene om treet. Han ser at de skal betale til treet. For siste gang kommer guttene, og morfar bød dem inn.

Hun kokt kaffé og laget vafler for dem. Også får farfar penger tilbake til guttene.

Guttene er store etter femti år. Farfar var glad og han tenker om guttene.

Studenttekst 2

I utdraget fra Naiv Super husker fortelleren en historie som morfaren sin fortalte ham for noen uker siden. Historien handler om et epletre morfaren hadde plantet i hagen sin. Det tok lang tid og mye omsorgsarbeid til å vokse men endelig var det en god epletre med store, søte epler og kona hans kunne lage deilig eplejuis og syltetøy av eplene.

En dag fant de treet helt ødelagt, og morfaren fikk vite at tre skolegutter hadde tillatt seg en liten strek. Straffen deres skulle være, at de måtte betale prisen til treet tilbake i ukentlig summer, og det var vanskelig fordi det var mange penger den gangen. Guttene kom fra fattige familier og så måtte de spare opp resten av høsten til sommeren. Når guttene kom den siste gangen for å betale resten følte de seg helt lettet, at de var blitt skuls.

Så gjorde morfaren noenting helt utrolig: han gav alt tilbake! Morfaren tilsto at han aldri hadde planlagt til å beholde penger. Straffen deres handlet egentlig ikke om penger men om prinsippet.

Fortelleren tenke seg om lettelse, kyndighet og følelsen at man kunne stole på noe, som disse tre guttene måtte ha hatt. Han beundrer morfaren sin og historien hans om «en god verden» og betvile at det finnes fremdeles den slags «kjernekaen» nå til dags.